

[Addi Andersen]

Jeg vil tillade mig at bruge lidt tid på det. Dette her forslag fra fremskridtspartiet lyder meget smart, og det vil desværre nok vække begejstring i visse kredse herhjemme. Det er selvfølgelig også derfor, det er fremsat, for det har ingen chance for at blive vedtaget, men det skal såmænd nok lykkes at score nogle points på det.

Hvis man forsøger at tage forslaget seriøst, står der, at de fremmedarbejdere, der »frivilligt« vil forlade landet, får bundet 25.000 kr. i halen og bliver smidt ud, og resten, der gerne vil blive af mange forskellige årsager, kan så ligge på gaden og dø af sult. Kalder man det frivilligt?

Lad os så se på bemærkningerne til forslaget, hvori fremskridtspartiet efterlyser fornuftige og saglige argumenter. Det skal indrømmes, at jeg måske har lidt svært ved at være saglig i en sag, der indeholder så umenneskelig en indstilling til vore indvandrere, men jeg skal forsøge.

For det første har vi ikke ca. 300.000 arbejdsløse, der er til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi har ca. 250.000 personer, der modtager en eller anden form for støtte, fordi de ikke har arbejde. Men det har vores indvandrere ingen skyld i. Da de blev inviteret, underskrev de ingen kontrakt, hvori der stod, at de ville blive smidt ud af Danmark, den dag vi intet arbejde havde til dem.

Det med den rundhåndede betaling sætter jeg et lille spørgsmålstejn ved. For de fleste fik de dårligste job til den laveste betaling.

At fremskridtspartiet har talt imod, at man har forhindret idrætsfolk fra andre lande i at komme til Danmark, hvilket jeg for øvrigt er enig med fremskridtspartiet i ikke er rigtigt, undskylder ikke, at det diskriminerer andre mennesker.

Forslaget har en masse uoplyste punkter. Hvad med de indvandrere, der har stiftet familie herhjemme? Nogle har giftet sig eller bor sammen med danske piger og har fået børn. Mange har børn, der går i danske skoler, og de har helt eller delvis levet sig ind i danske forhold og vil komme ud for store problemer, hvis de skal hjem til et land, de slet ikke kender.

Dansk økonomis nedtur er da ikke vores indvandreres skyld. Den skyldes os selv. Vi bruger mere, end vi får ind, så vi må låne. Og det kan vi da ikke bebrejde sagesløse mennesker, der er kommet til Danmark for

at få arbejde, og som uden egen skyld har mistet det. Kan vi ikke snart blive fri for disse billige forslag, der får én til at skamme sig over at være dansker?

Centrum-demokraterne afviser meget kraftigt dette forslag, som aldrig burde være fremsat.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren, fordi hun har afvist dette forslag, og ikke mindst for måden, hun gjorde det på. Ligesom ministeren har også vi undret os over den afgrænsning, man har lavet i forslaget. Jeg synes i øvrigt ikke, der er nogen grund til at gå i detaljer med det, men jeg vil gerne for at illustrere forslagets kvalitet sige, at det er udformet sådan, at det end ikke tager hensyn til, om der er tale om danske statsborgere eller ej. Det tager end ikke hensyn til, om man har forpligtelser i Danmark eller ej. Det omfatter vidt og bredt, er et slag i luften, og man kunne måske oven i købet nævne – før fremskridtspartiet skal ud at tage sine populære kegler på det – at forslaget altså også omfatter fodboldlandsholdets træner og prins Henrik for den sags skyld.

Den væsentligste betydning, forslaget vil have, er, at det vil bære ved til det bål af racisme, som stikker hovedet frem rundt omkring i dele af befolkningen. Som sådant er det ikke udtryk for noget nyt fra fremskridtspartiets side. Det er fremskridtspartiet, som fremfor noget andet parti har lanceret nye og nedværdigende udtryk og fremsat løse og udokumenterede påstande om de indvandrede, vi har i vort land, fremskridtspartiet, som aldrig forsømmer nogen lejlighed til at tale til det dårligste i menneskene, tale til det, som man med et begreb vistnok kalder for den indre svinehund. Forslaget markerer derfor også en kontinuitet i fremskridtspartiets politik. Det var for så vidt til at forudse, ikke mindst efter de makabre scener, som vi havde lejlighed til at opleve på fremskridtspartiets landsmøde for nylig.

Det giver ikke grundlag for nogen kvalificeret debat, men jeg vil alligevel nævne to problemer med særlig adresse til de øvrige partier og til de to tilstedeværende ministre – jeg ser, indenrigsministeren ikke er her lige for øjeblikket, men det er justitsministeren til gengæld. Mellem år og dag får vi jo henvæn-